

Posudek oponentky diplomové práce

Bc. Jan Kočí, *Zaniklé sakrální stavby královského města Znojma a blízkého okolí*, diplomová práce,
Pedagogická fakulta Univerzity Karlovy v Praze, 2015, 110 stran (vč. obrazových příloh).
Vedoucí práce: Mgr. Dušan Foltýn

Hodnotící kritéria

	<i>splňuje</i>	<i>splňuje z větší části</i>	<i>splňuje z menší části</i>	<i>nesplňuje</i>
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.		x		
Metody využité autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.		x		
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu.		x		
Struktura práce je vyvážená a logická.		x		
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu.	x			
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb.			x	
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie.		x		
Autor správně cituje.	x			
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).	x			

Celkové hodnocení (slovně)

Diplomová práce Jana Kočího přináší přehledné pojednání o dnes již neexistujících křesťanských a židovských stavbách, které svého času sloužily bohoslužebným, druhotně však také zcela světským účelům obyvatel výstavního jihomoravského města Znojma. Autor vychází nejen z archeologických a historických dokladů, ale také z vlastního terénního průzkumu. Kombinuje své historické a restaurátorské školení a neváhá nahlédnout sledovanou problematiku ani očima kritického lokálního patriota. Zdařile je vybrána a prezentována také obrazová příloha. Až potud by tedy předložené práci nebylo co vytknout, pokud by se ovšem diplomantovi podařilo text logičtěji strukturovat a jednotlivá hodnotící hlediska vzájemně nezaměňovat.

Zvláště patrný je tento nešvar v podkapitolách nazvaných „Restaurátorské hledisko“, jež by měly být podle autora v budoucnu nápomocny „pro zlepšení současného nevyhovujícího stavu“ představených míst (s. 10). Nevím, do jaké míry souvisí zehrání na nedostatečnou míru popularizace zaniklých lokalit, popřípadě kritika městské stavební a kulturní politiky s restaurátorskou analýzou nebo návrhy konzervátorských zásahů, v podání Jana Kočího však nespokojené filipiky naprosto převažují. Restaurátorské hledisko je v pravém slova smyslu uplatněno pouze jednou, totiž v případě analýzy stavu okenního parapetu v jihozápadní chodbě ambitu bývalého minoritského kláštera (s. 29).

Nechtěla bych však, aby uvedená výtku vyzněla jako nesouhlas se zvoleným přístupem. Popularizace péče o kulturní dědictví v České republice má podle mého soudu vskutku značné rezervy. I proto mi je diplomantův záměr, podpořit ji prostřednictvím poučené připomínky již neexistujících památek, velmi sympatický. Zároveň však není možné přehlédnout, že uvedené snaze dělají nevyjasněné pojmy, vágní argumentace a nekritické opakování hodnotících klišé medvědí službu.

Například obraty typu „dobyvačná islámská nemoc“ (s. 5), „vrcholná forma křesťanství“ (s. 21), „devastace barbarskými muslimy“ (s. 27), „doklad znojemské bohabojnosti“ (s. 33), „sekularizace po tisíc let nábožensky manipulované společnosti“ (s. 67) nebo „židé jako původci všeho zla“ (s. 95), působí v textu věnovaném ochraně a zviditelňování sakrálních památek naprosto kontraproduktivně. I kdyby byly míněny jen v nadsázce, nebo jako slohové ozvláštnění, podřívají celkové vyznění práce. Čtenář se pak musí chtít nechtě ptát, v čem vlastně autor spatřuje hodnotu náboženských staveb minulých staletí. Proč bychom si je, podle něj, měli i navzdory fyzickému zániku stále připomínat?

Přes uvedené výhrady doporučuji předloženou diplomovou práci k obhajobě.

V Praze dne 27. srpna 2015

PhDr. Hana Havlůjová, Ph.D., v. r.